

Det bedste resultat af G20-topmødet var mødet mellem Putin og Trump.

Artikel af Helga Zepp-LaRouche.

8. juli, 2017 – Præsidenterne for de to største atommagter i verden, Donald Trump og Vladimir Putin, har holdt deres første, personlige møde inden for rammerne af G20-topmødet i Hamborg, og iflg. udtalelser fra den amerikanske udenrigsminister Rex Tillerson »var der en god kemi« og samtalen var konstruktiv, hvilket også blev understreget af den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov. Og Trump udtalte: »Vi ser frem til mange positive ting, der vil ske for Rusland og USA, og for alle berørte.«

Rent konkret blev der truffet beslutning om en våbenstilstand i Syrien og en ny kommunikationskanal for Ukraine, og der blev bl.a. talt om Nordkorea, terrorisme, cyber-sikkerhed og nye ambassadører. Hvem, der for alt i verden kerer sig om verdensfred, kunne ikke føle sig dybt lettet over dette resultat, der naturligvis må følges op af yderligere samarbejde? Kun hårdkogte krigsmagere og bagtalende redaktører, som dem i *Washington Post*, kunne ikke skjule deres ærgrelse over, at de to ræve – sagt i al respekt – har udmanøvreret det transatlantiske, neoliberale *establishment*. For, netop for at forhindre denne form for amerikansk-russisk samarbejde, som Trump havde lovet under sin valgkampagne, havde de britiske og amerikanske efterretningstjenester, hvis poster stadig var besat af folk fra Obama-administrationen, spillet et aftalt spil med eventyret om »Russia-gate«.

Bortset fra dette fremragende møde, viste G20-topmødet i

Hamborg atter engang, at den neoliberale globaliserings gamle, økonomiske models skrøbelighed ikke kan skjules ved hjælp af et dekoreret udstillingsvindue. Forbundskansler Merkel havde tydeligvis tænkt sig, at Hamborg skulle være dette udstillingsvindue, som »Verdens Port«, som symbol på den globale frihandel.

Og hvad kom der så ud af det? 130 millioner euro til en foranstaltning, hvor 'sherpaerne' (dvs. regeringers chefforhandlere ved arrangementer såsom G20, -red), i betragtning af den manglende, indholdsmæssige overensstemmelse mellem G20-statslederne, i sidste øjeblik måtte tinge om formuleringen af slutkommunikatet, i hvilket klimaspørgsmålet praktisk talt simpelt hen blev udeladt. Ingen diskussion om, og da slet ingen løsning på, et globalt finanssystem, hvis himmelråbende uretfærdighed gør kløften mellem fattig og rig stadig større, og imod hvilket den fredelige del af demonstranterne protesterede, og hvor en krise, værre end i 2008, hvert øjeblik kunne indtræffe.

Til omkostningerne må man desuden henregne et par millioner til de skader, som de formummede voldsmænd har anrettet – biler i brand, smadrede butiksruder, plyndrede butikker osv., for slet ikke at tale om lægeudgifter til de over 230 tilskadekomne politibetjente og et ukendt antal yderligere personer. Hvordan kunne det dog komme til en så katastrofal fejlvurdering af sikkerhedssituationen? Indenrigsminister de Maziere havde fyndigt erklæret, at enhver vold ville blive kvalt i fødslen. Det så vi sandelig.

I maj havde Hamborgs indenrigsminister Andy Grote ret så arrogant meddelt: »Det er en chance for, at regeringschefer med en autokratisk, populistisk baggrund forstår, hvordan et levende, demokratisk samfund fungerer, og hvor dybe uoverensstemmelserne er«; »I princippet er det en festival for demokratiet«, og »G20-topmødet bliver også en demonstration af moderne politiarbejde«. Talsmand for regeringen, Steffen Seibert, erklærede ligeledes i 2016, at terrænet opfylder alle

»logistiske og sikkerhedstekniske krav« for et G20-topmøde.

Hamborgchefen for det Tyske Politiforbund, Jan Reinecke, giver udelukkende politikken skylden for de talrige tilskadekomne politibetjente og ødelæggelserne i byen: »Hamborg burde aldrig have været åstedet for G20-topmødet.« Det havde han ret i. Det, der tydeligvis var tænkt at være en strålende iscenesættelse for Merkels verdensdiplomati – en ønskeopvisning, der forhindrede en vurdering af sikkerhedssituationen – er gået godt og grundigt galt.

Det er naturligvis et spørgsmål, hvordan det overhovedet kunne komme til en så eklatant fejlvurdering af en del af demonstranternes potentiale for vold. I betragtning af den totale udspionering af verdens befolkning, som udføres af NSA, GCHQ og deres diverse samarbejdsaftaler med BND (den tyske efterretningstjeneste) og andre europæiske tjenester, undrer det dog meget, at politikken i den grad kunne blive fanget på den forkerte fod. Endnu mere aparte er den allerede nævnte indenrigsminister Grotes argument om, at politiet ikke greb ind, da bøllerne i Hamborg-bydelen Schanzenviertel rasede, fordi der var »fare for betjentenes liv og lemmer«. Når staten ikke længere kan sikre sine borgeres sikkerhed, har den mistet magtmonopolet.

Forløbet af dette G20-topmøde burde være en anledning for alle til at reflektere over præmisserne for den aktuelle politik. Kan et navn som G20 overhovedet frembringe løsningen på denne verdens eksistentielle udfordringer, når de såkaldte 'sherpaer', i stedet for at blive enige om principper, doktorerer på formuleringer, der skal tapetsere hen over modsætningerne? G20, der blev grundlagt i 1999, har allerede under systemkrisen i 2008 vist sig at være ude af stand til at drage fordel af dette øjeblik til en virkelig reorganisering af det allerede dengang bankerotte finanssystem. I stedet for blev, på G20-topmødet i Washington den 15. november, 2008, sporskiftet indstillet for politikken med den vidunderlige forøgelse af likviditet, der er associeret til al den

uretfærdighed, som har befordret den globale revolte imod denne politik – fra Brexit over præsident Trumps valgsejr og til den italienske befolknings nej under folkeafstemningen om forfatningsændringen, og frem til den fredelige del af protesterne mod G20-topmødet.

En helt anden model for samarbejde mellem staterne blev netop for nylig demonstreret på Silkevejs-topmødet, det såkaldte »Bælte & Vej Forum«, der fandt sted i Beijing i maj måned. Her deltog 110 nationer i en konference, hvor grundlaget var det gensidige samarbejde på basis af et win-win-samarbejde om opbygningen af den Nye Silkevej. Dette initiativ har mange aspekter, som f.eks. opbygningen af den internationale infrastruktur, opbygningen af industri og landbrug, samarbejdet om videnskab og forskning, kulturel udveksling og samarbejde omkring rumfart, for nu at nævne de vigtigste områder.

Fordi denne model drejer sig om et samarbejde omkring reelle principper, der tager de gensidige interesser i betragtning og generelt etablerer et højere fornuftsplan, fungerer det på en harmonisk måde. Lykkeligvis er det i færd med at blive gennemført.

Ud over topmødet mellem Trump og Putin, var der en yderligere, potentielt set meget positiv udvikling, der blev synlig under G20-topmødet. Frem for alt den fornyede skærpelse af flygtningekrisen, såvel som også den positive virkning af Kinas omfangsrige investeringer i jernbaner, dæmninger, kraftværker, industriparker og landbrug i Afrika, har åbenbart vækket den erkendelse hos fr. Merkel, at Tyskland må ændre sin politik over for Afrika. Relativt kort tid før topmødet i Hamborg fik alle ministerier besked på at udarbejde nye koncepter for relationerne med Afrika inden for handel og økonomi.

Under mødet mellem præsident Xi og forbundskansler Merkel blev det kinesisk-tyske samarbejde om byggeriet af et vandkraftværk

i Angola således annonceret, og Merkel betegnede dette som modellen for lignende samarbejde. Samtidig fandt der i Berlin yderligere et møde sted, med deltagelse af flere ministerier, hvor en intensivering af de fælles, tysk-kinesiske investeringer i Afrika stod på dagsordenen. At dette er et skridt i den rigtige retning, bliver synligt derigennem, at den britiske avis *The Economist* anser det for nødvendigt at angribe Merkels nye Afrika-politik og at understrege, at hun under ingen omstændigheder skulle være den nye »leder af det frie Vesten«.

For øvrigt gør *Washington Posts* hysteriske kommentar om mødet mellem Trump og Putin det ikke alene klart, at dette møde virkelig var en succes, men også, at mainstream-medierne virkelig er menneskehedens modstandere.

Selv om G20-topmødet var en katastrofe, så er det dog ikke dårligt alt sammen, og derfor eksisterer der absolut en chance for at virkeliggøre de ting, som G20-topmødet forsømte, og sætte på dagsordenen: Reorganiseringen af det transatlantiske finanssystem gennem vedtagelsen af Glass/Steagall-loven, skabelsen af et nyt kreditsystem i Alexander Hamiltons tradition, såvel som også USA's og de europæiske nationers samarbejde med den Nye Silkevej – frem for alt omkring den økonomiske opbygning i Sydvestasien og i Afrika.

Foto: Politiet brugte vandkanoner og tåregas mod de voldsomme demonstrationer under G20-topmødet i Hamborg, 7.-8. juli, 2017.

»Det nye navn for fred er

økonomisk udvikling«.

LaRouche PAC Internationale

Webcast,

7. juli, 2017

Vært Matthew Ogden: Jeg vil gerne indlede med at fortælle vore seere, at, i dag er en meget historisk dag. Vi har endnu ikke fået de fulde rapporter om alt, der er sket; men vi har i dag set to meget vigtige konferencer, der finder sted, mens vi taler. Én af dem er naturligvis G20-topmødet i Hamborg, Tyskland, og den anden er konferencen (Schiller Instituttet, Kinesisk Energifond, Fonden for Genoplivelse af Klassisk Kultur), der finder sted i New York her i USA. Sidstnævnte er selvfølgelig konferencen med den meget passende titel, »Mad for Fred; Mad for Mennesker; Mad for Tankerne. Det nye navn for fred er økonomisk udvikling«; der, som jeg sagde, er sponsoreret i fællesskab af Schiller Instituttet, Kinesisk Energifond og Fonden for Genoplivelse af Klassisk Kultur. Vi vil i aftenens show vise videoen med Helga Zepp-LaRouches hovedtale på denne konference.

Men før vi kommer til det, så finder dagens anden, potentielt verdenshistoriske begivenhed sted på sidelinjerne af G20-topmødet i Hamborg, Tyskland. Selve G20-topmødet er relativt betydningsløst, sammenlignet med det langt vigtigere og større møde mht. potentiel signifikans, der fandt sted lidt tidligere i dag, mellem præsident Trump fra USA og præsident Putin fra Rusland. Og dette er, som jeg sagde, langt større mht. dets potentielle signifikans. Dette var muligheden for, at præsident Putin og præsident Trump kunne have deres første, regulære møde ansigt til ansigt. Ifølge nyhedsrapporteringer varede dette topmøde – der, som jeg sagde, var den første mulighed for disse to præsidenter at mødes ansigt til ansigt – over to en halv time. Det var kun meningen, mødet skulle vare

30 minutter; men det faktum, at det fortsatte så lang tid – 2,5 time – er allerede og i sig selv et meget potentielt godt tegn. Det er tydeligvis en lovende udvikling; og uanset indholdet af denne drøftelse – som bestemt vil være meget signifikant; men, uanset dette, så varsler muligheden for USA's og Ruslands præsidenter at mødes ansigt til ansigt, og at skabe en direkte, personlig relation, godt for fred og stabilitet for hele verden, men også for relationerne mellem disse to lande og for skabelsen af en sund relation uden andres mellemkomst mellem disse to verdensledere. Og på trods af alle forsøg i de seneste uger på at sabotere potentialet for dette møde, så holdt det, og det fandt sted. Vi har endnu ikke modtaget de fulde rapporter om drøftelserne.

Vi ved, at der kun var seks personer, der deltog; så dette var en meget personlig mulighed for Trump og Putin til at udvikle denne form for arbejdsrelation. Mødet bestod af USA's udenrigsminister Rex Tillerson, Ruslands udenrigsminister Sergei Lavrov, de to tolke – den russiske og den engelske – og så selvfølgelig, de to præsidenter. Dette blev tilsyneladende gjort for at gøre det muligt for diskussionen at være meget åben, meget fri, og meget fokuseret på at maksimere det positive potentiale, som denne historiske mulighed bød på. Selve mødet indledtes med korte bemærkninger fra begge præsidenter til pressen, der fik lov at komme ind i lokalet lige i begyndelsen. Der var fotomuligheder, mens de trykkede hinanden i hånden, og de sagde, at de begge så frem til en meget grundig og positiv diskussion. Trump sagde det følgende:

»Præsident Putin og jeg har diskuteret forskellige ting, og jeg synes, det går meget godt. Vi ser frem til, at der vil ske en masse positive ting for Rusland og for USA, og for alle andre berørte.«

Dernæst fulgte præsident Putin op på disse bemærkninger:

»Vi har talt sammen over telefon, men telefonsamtaler er afgjort aldrig nok. Jeg håber, at, som De sagde«, med

henvisning til præsident Trumps bemærkninger, *»vore møder vil give positive resultater.«*

Dette møde mellem de to præsidenter fulgte efter et timelangt møde tidligere på dagen mellem udenrigsministrene Tillerson og Lavrov, hvor de, iflg. rapporter, diskuterede potentialet for en antiterror-koalition mellem Rusland og USA; med nogle detaljer mht. situationen i Syrien og præsident Assad. Nogle af detaljerne i denne foreslåede plan blev afsløret i pressen i går og i dag. Planen inkluderede såkaldte »sikre zoner« og tilsyneladende også en aftale om at gøre det muligt for præsident Assad at forblive ved magten; men dernæst at gå frem med en diplomatisk løsning på situationen dér. Men der er heller ikke blevet rapporteret eller afsløret nogen detaljer om dette møde mellem udenrigsministrene Lavrov og Tillerson. Men det anses selvfølgelig generelt som forberedelse til drøftelserne mellem Trump og Putin.

Bortset fra det, så har G20-topmødet været temmelig domineret af meget voldsomme protester og aktivitet fra uropolitiet uden for topmødet i Hamborg; og, på selve topmødet, af diskussioner om frihandel og klimaforandring. Men betydningen af de bilaterale møder, der finder sted på sidelinjerne, er naturligvis langt vigtigere end nogen diskussion, der finder sted på selve G20-møderne. En positiv indikation er imidlertid, at der tydeligvis er gang i noget mht. relationen mellem Tyskland og Kina. Helga Zepp-LaRouche sagde, da vi talte med hende for ca. 30 min. siden, at hun ser noget meget positivt, der finder sted i retning af kinesisk-tysk samarbejde om Afrikas udvikling. Kinas præsident Xi Jinping benyttede lejligheden af sit besøg i Tyskland for at deltage i dette G20-topmøde, til at få et regulært møde med Tysklands kansler Angela Merkel, og hvor de underskrev en aftale om i fællesskab at bygge et vandkraftværk i Angola. Under den fælles pressekonference efter mødet sagde Xi Jinping:

»Vi fejrer i år 45-året for relationen mellem Tyskland og Kina. Det er en succeshistorie. Vi står nu over for en ny

begyndelse, hvor vi har brug for nye gennembrud.«

Helga Zepp-LaRouche sagde:

»Dette er tydeligvis begyndelsen til noget, der potentielt er meget positivt mht. de bilaterale relationer mellem Tyskland og Kina, men også mht. den idé, at Tyskland spiller en meget positiv rolle med at deltage i de udviklingsprojekter, som Kina allerede bygger i Afrika.«

Xi sagde, at Kina er parat til at gå sammen med Tyskland for at konsolidere den gensidige tillid mellem de to lande; opbygge mere konsensus og fremme samarbejde og forbundethed (konnektivitet).

Helga Zepp-LaRouches analyse af dette var, at der tydeligvis var åbnet op for noget; og dette kommer i hælene på Bælte & Vej Forum, der fandt sted i Beijing i midten af maj. Selv om Tyskland ikke spillede noget særlig positiv eller aktiv rolle på dette forum, så sagde Helga, at,

»De er tydeligvis ikke så dumme, at de ikke kan se, hvad vej vinden blæser. Hvis de ikke springer med på vognen nu, vil de blive efterladt i mørket. Udviklingen af Afrika er tydeligvis en mulighed for Tyskland og andre lande i hele verden til at deltage i disse fordelagtige tredjeverdensrelationer med Kina og de afrikanske nationer.«

Én meget interessant udvikling på denne front er et andet topmøde, der finder sted samtidig med G20-topmødet i Tyskland, og det er Schiller Institut/Kinesisk Energifond-konferencen, der finder sted i New York City. Dette er et topmøde under den Afrikanske Union; og hovedtalen på dette topmøde blev holdt af FN's vicegeneralsekretær, en kvinde ved navn Amina Mohammed, der er tidligere nigeriansk regeringsminister. I sine bemærkninger til denne konference under den Afrikanske Union kom hun med en meget vigtig henvisning til den rolle, som Kina spiller gennem Bælte & Vej Initiativet for at bringe udvikling til det afrikanske kontinent. Hun opmuntrede alle nationerne i

den Afrikanske Union til at »benytte sig« af denne massive, kinesiske regeringsinvestering og infrastrukturprojekter, der har gjort det muligt for disse lande at begynde at bevæge sig, med spring fremad, forbi den tvungne tilbagestående, der var blevet dem påtvunget gennem århundreders kolonialisme og imperiepolitik. I sin tale roste Amina Mohammed *»Kinas Bælte & Vej Initiativ, der tilsigter at bygge en Ny Silkevej, bestående af havne, jernbaner og veje for at udvide handelskonnektivitet i hele Asien, Afrika og Europa«*, iflg. nyhedsrapporteringer. Hun sagde, *»Dette er en mulighed for ikke alene at give alternativer for at gøre skydevåbnene tavse for vort folk, men en mulighed, der vil bevare vore aktiver – både menneskelige og naturlige – på kontinentet og bygge vort i morgen, i dag.»* Dette er en meget vigtig bemærkning fra FN's vicegeneralsekretær, og vi ved, at Antonio Guterres, FN's generalsekretær, havde meget positive bemærkninger, som han udtalte om Bælte & Vej Initiativet på tærsklen til Bælte & Vej Forum i Beijing.

Dette fører os direkte til den konference, der finder sted, mens vi taler, i New York City. Denne konference, der fandt sted parallelt med et møde i FN om sikkerhed for fødevareforsyning og bæredygtighed i landbruget, blev adresseret i fællesskab af Helga Zepp-LaRouche – og vi vil afspille hendes bemærkninger om et øjeblik – men også af Patrick Ho, der er viceformand for Kinesisk Energifondskomiteen. Han havde netop talt i FN sammen med en meget stor kinesisk delegation af kinesiske landbrugseksperter, den foregående dag, i går. Han holdt en tale, der stemte meget godt overens med den tale, han holdt tidligere på dagen på denne begivenhed i New York, sponsoreret af Schiller Instituttet. Den tale, han holdt, var – iflg. rapporter – en meget anti-Malthus-tale om potentialet for en hurtig udvikling af bæredygtigt landbrug, for at brødføde den konstant voksende befolkning på denne planet. Noget, der naturligvis direkte tilbageviser argumentet i Malthus-traditionen, og som er kommet fra Det britiske Imperium så

længe. Men med de rapporter fra denne konference, der stadig finder sted, mens vi taler, så er der 175 deltagere; diplomatiske delegationer fra diverse lande i hele verden via deres konsulater i New York City; aktivister, der deltager; folk fra diverse colleges i omegnen af New York City; og den officielle repræsentation fra den kinesiske delegation og fra en landbrugsdelegation, der er kommet tilrejsende fra USA's Midtvesten. Denne konference åbnedes med bemærkninger fra den tidligere borgmester af Muscatine, Iowa, som personligt overbragte hilsner til konferencen; men dernæst gav han deltagerne på konferencen en slags lektion i baggrundshistorien om, hvorfor Iowa-Kina-porten er så afgørende for amerikansk-kinesiske relationer. Meget af dette drejer sig om præsident Xi Jinpings personlige relation til staten Iowa og byen Muscatine pga. hans interesse for landbrugsmetoder i USA i den tid, hvor Xi Jinping var provinsguvernør i Kina. Han havde således et personligt bånd til staten Iowa, men også til den tidligere guvernør Terry Branstad, der nu er USA's ambassadør til Kina. Efter borgmesteren af Muscatines bemærkninger holdt Patrick Ho sin tale; og dette efterfulgtes så direkte af Helga Zepp-LaRouches hovedtale.

Jeg vil nu gerne give jer lejlighed til selv at høre de bemærkninger, som Helga Zepp-LaRouche kom med til denne konference, og som fik en meget varm modtagelse og bragte hele diskussionsniveauet op på et meget højt niveau mht. de muligheder, der ligger forude, for at konsolidere dette Nye Paradigme i internationale relationer; især med muligheden for fuldt og helt at bringe USA ind i en deltagelse i den Nye Silkevej.

Her følger Helga Zepp-LaRouches bemærkninger:

(Her følger resten af webcastet på engelsk).

HELGA ZEPP-LAROUCHE

: Dear conference participants, I feel very honored to address you, even if it is by video, because I think we are all aware that we are involved in the historically, extremely important process of trying to improve the relationship between the United States and China, in the context of the Belt and Road Initiative. This is especially important in the area of agriculture and food production, because this is an extremely urgent question. Because, while at the G20 meeting in Hangzhou last year, China and all the other participating nations devoted themselves to eradicate poverty by the year 2020, we have not yet reached that goal. Just a couple of days ago, the UN Food and Agriculture Organization put out a report that world hunger is on the rise, and that the situation, especially in Yemen, is terrible: Half or more of the population is in acute danger of starvation; but also in Nigeria and South Sudan and many other areas, the situation is worsening. Well, today, there is also the G20 summit in Hamburg, and the outcome will be a surprise, either way, because until last year's G20 in Hangzhou, which was very harmonious and characterized by a great optimism for the future of mankind, this time the tensions are very high. In the last couple of days however, there was a sort of prelude in the form of a summit between President Putin and President Xi Jinping in Moscow, which was really extremely important, and both characterized it as the most important event of the year for their nation. They deepened the strategic partnership, they established an even deeper

level

of their personal friendship, and they declared that the time of

the unipolar world is over, because of the strategic partnership, especially.

This is certainly true, that the time of the unipolar world is over, but multi-polarity is still not the solution, because it

implies still geopolitics, which was the cause of two world wars

in the 20th century, and this geopolitics is still in operation,

in North Korea, in Syria, in Ukraine.

We must therefore find a higher level. We must get the world to what President Xi Jinping always calls "the community for a shared future of humanity." One big step in that direction could

be the meeting President Trump and President Putin, who are meeting today for the first time as Presidents. Obviously, this

is a very important step because, between President Trump and President Xi Jinping, a very positive relationship has been established already, so whatever comes out of this Trump-Putin meeting is very, very crucial. Because the questions we have to

solve are urgent and dramatic.

The food crisis, the hunger crisis which I mentioned is only a symptom of the fact that the old economic model is not functioning any more. We are sitting on a powder-keg crisis which

erupted in 2008, which could come back with a vengeance, only much, much worse. Because even a slight increase in the interest

rate, moving away from quantitative easing could lead to a blowout of the corporate debt. Now, the firms which got the zero

interest rate liquidity from the central banks, the quantitative easing, used this money, not to invest in productive investment, but for so-called financial engineering by buying up their own stocks to make it look better on the books, having more nominal value but also increasing the corporate debt which could now could blow out if there is an increase in the interest rate. And that is only one aspect of the systemic crisis which we still have. The other one is the so-called level 3 derivatives which many European and other banks are sitting on. Level 3 derivatives are those, which no market ... because you can't sell them, and the banks still keep them as assets, which really is a sort of mega-fall [ph 5.03].

So the problem is that just yesterday, the fourth largest bank in Italy was taken over by the government, and combined with a bail-in, whereby the customers could only sell their bonds and stocks at 18 cents to the euro, and that is a threat which is hanging over the entire banking system.

Now, what could be done to solve that? Well, let's look at one other aspect of the crisis: Just a couple of days ago, in one single day, 80,000 refugees arrived from Libya in little boats, being picked up by NGOs in Italy. Eighty thousand people in one day overstretches the capacity of any country, and Italy has already taken in so many million people. So when they requested that other countries located on the Mediterranean like Spain and France should also take some of these refugees, these

countries
rejected that.

Now that obviously shows there is no unity in the European Union on this question.

Now how could you address this whole series of problems?

What should actually be on the agenda of the G20 in Hamburg?

Well, if you would put a global Glass-Steagall separation on the

agenda, doing exactly what Franklin D. Roosevelt did in 1933, by

separating the commercial banks and the investment banks, putting

the commercial banks under state protection, writing off the non-performing the derivatives of the investment banks, and then

going to a Hamiltonian credit system by setting up national banks

in every country and issuing large-scale, low-interest rate credits, then we could solve the problem.

Mr. LaRouche has defined Four Laws to remedy the financial crisis and the Fourth Law is the crash program for the

realization of thermonuclear fusion power. And there, the good news is that China just accomplished a major breakthrough in this

respect, with its [EAST] tokamak in Hefei where they reached a so-called "steady-state H-mode operation" for 101.2 seconds.

This

is a major step towards the realization of thermonuclear fusion.

If such a reorganization according to these Four Laws,

Glass-Steagall, national bank, credit system, crash program for

fusion and space technology would be implemented, then the trans-Atlantic countries could cooperate with such banks as the

AIIB, the New Development Bank, and others, together with China,

and build up, for example, Africa. China is so far the only country which has done something to fight the root causes of the

refugee crisis, by investing large-scale in rail lines in Africa,

in dams, in power plants, in industrial parks, and in agriculture. And this is actually, the only way to solve the refugee crisis in a human way.

One promising step in this right direction is that between President Xi Jinping and Chancellor Merkel, yesterday they agreed

that they will build together the hydropower complex in Angola,

and stated that that could be a model for the cooperation between

China and Germany in Africa in general.

Now, the Africans, because of what China has been doing, in building up huge industrial complexes for the first time in Africa, they have a new sense of self-confidence and they're telling the Europeans, "we don't want to have your sermons on how

we should have good governance, we want to have investments in infrastructure, in manufacture, in agriculture, as equal business

partners."

Can we expect the G20 to do this, to go in this direction of a global reorganization of the financial system and then go for a

real intervention in the development of Africa? Well, I'm afraid

they will not.

But this will remain the issue which has to be accomplished.

The Four Laws of Lyndon LaRouche, and to get the United States and European countries to cooperate with China in the Belt and Road Initiative, in the New Silk Road, is, indeed, the approach

how you can tackle all problems in the world. But this

conference, the Food for Peace conference is a very important step in this direction. As a matter of fact, to get the United States and China to work together on the New Silk Road perspective, in the New Silk Road spirit, is in my view the most

important aspect in this process: Because if the two largest economies can work together, I think we are on the right way to

win for all of civilization.

Therefore, let's work together to join the Chinese dream, and to revive the American dream, because the American dream needs to be revived, because it has almost been forgotten. But together, we can accomplish the dream for all of humanity.

OGDEN: So, we will have much more coverage of the conference in

New York after it concludes. That was Helga Zepp-LaRouche's keynote to that conference; "Development Is the New Name for Peace". As I said, there is a very significant delegation from

China which attended that conference in New York City. This just

testifies all the more to the role that the LaRouche movement is

playing here in the United States to being the leading mediator

in terms of the relationship which is being forged between these

two great countries. The idea originally came out of Lyndon and

Helga LaRouche's initiative for the Eurasian Land-Bridge; and the

role that the LaRouche movement played could not be any more critical in terms of making that happen, and making that into a

reality. We are definitely making steps along that road, but as

you heard Helga LaRouche say, it is crucial that we make some very important breakthroughs here in the United States in order

to allow that to occur; including a full-scale adoption of the Hamiltonian economic program that was spelled out by Lyndon LaRouche in that Four Economic Laws. This is the prerequisite to

the United States being able to accomplish the kinds of developmental miracles that China has demonstrated over the last

15-20 years.

Emphatically, that begins with the restoration of Glass-Steagall. The news out of Italy with the nationalization

of Monte dei Paschi Bank just emphasizes evermore crucially how

fragile the entire trans-Atlantic system is right now. We are by

no means in the clear, despite the fraudulent claims that have been coming out of the Federal Reserve over the last few days.

We are definitely still on the cusp of what could be a far greater crash than what we experienced in 2008. As Helga mentioned in those remarks, a lot of this is coming from the build-up in the corporate debt bubble and in other means. You still have the life expectancy crisis across the United States;

you've got the opiate addiction crisis across the United States.

We have some new developments in terms of the statistics in that

regard that have just come in today. But this is appalling, and

it could not be more urgent that this initiative be taken.

We do know that there was a press availability at 1pm this afternoon in the break between the two panels at this conference

in New York City. Diane Sare was representing the LaRouche

movement; and as we have been told, there were some pretty significant press involvement. So, we will look forward to seeing some coverage of this conference that happened up in New

York; and we'll have a much fuller report for you after that concludes.

Let me just finish the broadcast here today by paraphrasing for you some remarks that Helga LaRouche had just about 30 minutes ago when we spoke with her, after she had the chance to

view the proceedings of that conference and also to review some

of the outcomes of the G-20 that have been occurring over the course of the daytime hours today. She said look, there are very

clearly positive developments that are occurring. We could list

them, but as we've seen just today, some of these developments are very positive for the future stability [among] these three great countries – China, Russia, and India; but also in terms of

the relationship for building the future. But, she said, people

should be no means become complacent or satisfied. Things are very clearly moving in our direction, the direction of the ideas

of a New Paradigm; but we need much bigger breakthroughs in every

respect on the road towards that New Paradigm. Nothing has been

consolidated. Clearly the world is inclined in that direction,

and you could read into the relationship between Germany and China, saying these countries are now beginning to realize what

is the dominant dynamic on this planet. But, we are by no means

there yet; we have not reached the goal. There is still a long ways to go until that new reality is safely and securely consolidated. In the meantime, we have a lot of work to do; especially as we begin to realize the magnitude of the impact that the ideas of the LaRouche movement have had on world history. We also have to become very sober and clear-eyed about what this means our responsibilities are at this moment. They are on a far greater scale than we have ever had, as we reflect on the magnitude of the opportunities that these recent developments pose to us as a movement, and to humanity. She said this – again – is no time for complacency; everything can fall into place. Or, everything could fall apart. So, I think that's a very active picture of a very rapidly changing world situation, as we have it right now. These simultaneous summits – the G-20 in Germany and the conference that's happening in New York – I think are very important crossroads; a very important conjunctural turning point in terms of the opportunity for consolidating this vision of a new relation between the great powers on this planet. We have yet to, I think, have the full report of what has come out of both of these two summits. So, on that note, I would like to encourage you to please stay tuned to the LaRouche PAC website, because we will definitely have an analysis and a full reading on what has come out of the events as they've proceeded today. I can let you know that as we look forward to next week, the Monday update on this website, our regular Monday afternoon Policy Committee

show,
will feature an interview with Bill Jones, who is the *EIR*
Washington bureau chief and has accompanied Helga Zepp-
LaRouche
on many of her trips to China over the recent few months and
years. So, we've invited Bill Jones to come into the studio
to
give his exclusive view and perspective on what the outcome of
these events over this weekend will have been as we reach the
beginning of next week. So, we encourage you to tune in again
for our show here next Monday, and in the meantime, stay tuned
to
larouchepac.com and we'll be sending out updates as we get
them.
Thank you for watching here today, and please stay tuned.

Ledere af Kina og Tyskland mødes forud for G20-topmødet

5. juli, 2017 – Ankommet til Berlin her til morgen, drøftede den kinesiske præsident Xi Jinping økonomiske og andre spørgsmål med den tyske kansler Angela Merkel, inklusive aspekter af samarbejde i tredjelande. Under en fælles pressekonference gentog Xi, at Kina var stærkt interesseret i samarbejde inden for højteknologiske pionerområder, såsom produktion inden for rumfart. Merkel nævnte en aftale, der er blevet underskrevet med Kina, om den fælles opførelse af et vandkraftværk i Angola som bevis for, at begge lande kan have sådanne fællesprojekter også i andre dele af Afrika og i Afghanistan.

Merkel sagde ligeledes, at Tyskland støtter det Nye

Silkevejsprojekt og understregede, at Tyskland har taget en positiv holdning til initiativet. »Vi ville med glæde deltage i sådanne projekter«, sagde hun, »og håber på en gennemskuelig udliciteringsproces.« Xi sagde, at »kinesisk-tyske relationer nu står over for en ny begyndelse, hvor vi har brug for nye gennembrud«.

Xi skulle efter planen mødes med den tyske præsident, Frank-Walter Steinmeier, senere på eftermiddagen. Inkluderet i Xis Berlin-dagsorden er et besøg til Berlin Zoo for at se pandaerne Meng Meng og Jiao Qing, der ankom den 24. juni som et udlån fra Kina – set som en særlig gestus, eftersom pandaer er meget sjældne dyrearter og normalt ikke skænkes bort af kineserne. »Jeg er overbevist om, at disse to kan blive nye ambassadører for vort venskab«, sagde Xi.

Vi venter spændt – Vær forberedt på store ting forude

Leder fra LaRouche PAC, 5. juli, 2017 – Der er en fornemmelse af, at verden 'venter i spænding' lige nu, i forventning om de begivenheder, der vil finde sted under Gruppen af 20's møde i Hamborg, Tyskland, den 7.-8. juli. Det er bestemt ikke, fordi der er grund til at antage, at et mirakel vil falde ned fra himlen og redde dagen. Sandsynligheden taler for en formel overtapetsering af rådne splinter og politikker. Men personer og kræfter er i gang for at fremtvinge en forandring til det gode.

Der er ingen tid at spille; farerne er store. Som den russiske præsident Vladimir Putin for nylig sagde under Skt. Petersborg

Internationale Økonomiske Forum, »vi må ikke – har ikke ret til at – spille vores tid og indsats på skænderier, fejder og geopolitiske lege«. Dette blev citeret sidste fredag af den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov ved et arrangement i Moskva (Primakov-forum), hvor han sagde: »Det, vi har brug for, er vise og afbalancerede fremgangsmåder ...«

Netop nu haster dette med hensyn til situation med Nordkorea, hvor FN's Sikkerhedsråd skal mødes i dag under Kinas formandskab. Den kinesiske præsident Xi Jinping og Putin påbød i går deres udenrigsministre at udstede en politisk erklæring om, hvad man skulle gøre med henblik på en god løsning.

Præsident Xi gør sin del i nedtællingen til Gruppen af 20. I Tyskland udgav han den 4. juli en artikel, der kom i mainstreammedierne, med titlen, »At gøre verden til et bedre sted«. Dette skete forud for hans møde med kansler Angela Merkel og andre tyske ledere. Xi erklærede, at »Bælt & Vej Forum for Internationalt Samarbejde, der for nylig fandt sted i Beijing, har til formål at fremskynde samspillet mellem udviklingsstrategier og forbundethed« nationerne imellem, og at »det kimer med temaet for dette års Hamborg-topmøde, 'At forme den indbyrdes forbundne verden'. Bælte & Vej Initiativet og G20-samarbejde kunne komplementere og forstærke hinanden ...« Xi sagde, at Kina håber at arbejde sammen med alle parter ved Hamborg-topmødet, for global vækst.

I *Xinhua*s kinesisk-sprogede dækning af den efterfølgende debat i Tyskland over Xis bemærkninger, citeredes Helga Zepp-LaRouche, der blev beskrevet som »formand og stifter af Tysklands kendte tænketank, Schiller Instituttet«. Hun støttede kraftigt Xis bestræbelser for at bygge et »fællesskab for en fælles skæbne«, og hun understregede også betydningen af Bælte & Vej Internationale Samarbejdstopmøde. Desuden sagde Helga Zepp-LaRouche: »Udviklingen af Afrika er et af de vigtige spørgsmål ved G20-topmødet. Kina har i realiteten løst flygtningeproblemet ved kilden, gennem investeringer og byggeri af jernbaner, dæmninger, kraftværker, industri-parker

og uddannelse af den afrikanske arbejdsstyrke. Hvis Europa vil løse flygtningekrisen på en human måde, bør det blive involveret i 'at bygge hele vejen'«. (Groft oversat fra *Xinhua*-nyhedstelegrammet, der også optræder i Sina, på CGTN og på det kinesiske Forsvarsministeriums site.)

Manglen på handling i ånden fra Bælte & Vej dukker på dramatisk vis op i mange situationer. Se på New York City. Mandag, den 10. juli, starter »Smertens-sommeren«, hvor linjer vil blive taget ud ved Penn Station for at udføre reparationer, der er gået over tiden, men der er ingen overordnet plan for hele området, og heller ingen nødforholdsregler for befolkningen. Samme tid, næste uge, kunne være fuld af kaos, hysteri og lidelse.

Og alligevel har Transportministeriet netop trukket sin repræsentant ud af bestyrelsen for »Gateway-projektet«, et fortjenstfuldt program om byggeri af nye overgange over Hudsonfloden mellem New Jersey og Manhattan. Det foreslåede statsbudget for 2018 har ligeledes ikke afsat nogen midler til arbejder på Portal Bridge, den eneste overgang over Hackensack-floden, der tager hele den nord-sydgående jernbane fra New Jersey og ind i Manhattan.

Lad os på den internationale scene se på fødevarer-situationen. Den 3. juli udgav FN's Fødevarer- og Landbrugsorganisation (FAO) en erklæring om, at den globale hungersnød vokser. Behovet for nødhjælp i Yemen, Nigeria og Sydsudan, samt andre steder, er de alvorligste, siden Anden Verdenskrig.

Den 7. juli, hvor G20 åbner, vil der samtidig være en international konference, med Schiller Institutet som medsponsor, i New York City, om »Mad for Fred: Det nye navn for fred er økonomisk udvikling«, hvor deltagere, inklusive diplomater, landbrugseksperter og repræsentanter for USA's landbrug, vil konferere om løsning af nødsituationer og om at gå frem mod en verden med rigelig mad, og en »fælles udviklings-skæbne«. En erklæring fra en landbrugsorganisations

konference lyder: »Vi har ingen idé om de vidunderlige fremskridt, der venter forude, hvis vi kommer ind på sporet med bevidste udviklingspolitikker og kommer væk fra sporet med løgnene om, at vi skal 'have tillid til markeds kræfterne ...'«

Midlerne herfor er for hånden: **LaRouches »Fire Love«**.

Foto: (photo: Die Bundesregierung/Tybussek)

Tyskere byder et møde mellem Trump og Putin velkommen

29. juni, 2017 – Den tyske udenrigsminister Sigmar Gabriel, der talte under en fælles pressekonference i går med den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov i Krasnodar, hvor de begge deltog i en tysk-russisk konference for partnerskaber mellem søsterbyer, sagde, at Tyskland ville byde et møde mellem den russiske præsident Vladimir Putin og den amerikanske præsident Donald Trump på sidelinjerne af G20-topmødet den 7.-8. juli i Hamborg velkommen, og at han håbede, de to ledere også ville diskutere krigen i Syrien. Han sagde, det var vigtigt at forhindre en »gentaget« anvendelse af kemiske våben dér.

Gabriel holdt imidlertid fast ved propagandaen om, at den syriske præsident Bashar al-Assad har skylden for det angivelige kemiske angreb i Khan Sheikhoun i begyndelsen af april:

»Vi er ikke i tvivl om, at det syriske regime udførte dette kemiske angreb, og det er ikke første gang ... Vi anser ham for at være en krigsforbryder ... Alle parter, der har indflydelse i området, må simpelt hen udøve denne indflydelse over

krigsparterne og sikre, at kemiske våben ikke igen tages i brug.«

Med en bekræftelse af, at Berlin støtter fredsprocessen i Syrien, tilføjede Gabriel:

»Med hensyn til Syrien skal det siges, at Astana-processen har været med til at reducere militære aktiviteter i Syrien, og vi er taknemlige over for dem, der indledte denne proces. Vi er også taknemlige over for Rusland for dets konstruktive holdning i dette spørgsmål.«

Med hensyn til de bilaterale relationer mellem Tyskland og Rusland erklærede Gabriel:

»Vore relationer er specielle, og vi bør påskønne dem. Vi har en skat i vore hænder, og vi har ansvaret for at passe på den og ikke miste den. Vi ønsker at åbne nye, positive kapitler i vore relationer.«

Med fokus på »betydningen af regionale bånd«, sagde Gabriel:

»Jo, vi har uoverensstemmelser over Ukraine og Syrien, men regionale bånd er meget vigtige. Under de aktuelle omstændigheder bør vi ikke afvise civile relationer, eftersom det kun er gennem dialog, at man kan opbygge tillid. Hvis vi har gensidig forståelse og åbenhed, så kan vi gå fremefter ...«

Foto: Ruslands præsident Putin (venstre) mødte Tysklands udenrigsminister Gabriel i Moskva, den 29. juni, 2017.

Ruslandsekspert Rahr siger,

Putin og Trump vil have lange møder under G20-topmøde

24. juni, 2017 – I et interview med RT i Potsdam i forbindelse med Russisk-tysk Forum den 22.-23. juni, sagde forskningsdirektør og ruslandsekspert, Alexander Rahr, at han er overbevist om, at G20-mødet mellem Putin og Trump vil finde sted, og at de to ledere vil have et langt møde. »Jeg håber, mødet vil finde sted. Der er kræfter, der ønsker at forhindre dette møde i at finde sted. Jeg tror, det vil finde sted, og at de to mænd vil have lange drøftelser«, hvor de diskuterer samarbejde om strategiske hovedspørgsmål.

Rahr sagde også, mht. dialogen mellem EU og Rusland, »Rusland er gidsel i interne konflikter i EU«.

Der er i øjeblikket ingen kanaler for dialog mellem EU og Rusland, sagde Rahr, men heldigvis har vi Potsdamer-dialogen og mange netværk i Tyskland, hvor folk, der har kendt hinanden i 20-40 år, kan tale sammen.

»Hvis Tyskland alene kunne bestemme mht. de bilaterale relationer med Moskva, ville Tyskland for længst have gjort det. Men vi har en situation, hvor Tyskland er indlejret i en EU-konsensus. Dette gør tingene vanskelige. Folk i Moskva forstår ikke altid dette, men den tyske elite vil ikke ændre på dette, ønsker ikke at ændre det. De vil altid søge konsensus i EU.«

Og i EU, fortsatte han, har vi fem stater, der ikke ønsker at have relationer med Rusland, og endda ønsker at øge sanktionerne. Og vi har fem andre stater, der gerne ophævede sanktionerne i morgen. Rahr nævnte Polen og de Baltiske Lande som hardliners. EU er splittet i mange spørgsmål, og »Merkels politik, som jeg forstår det, gå ud på at bevare konsensus for

enhver pris. Tyskland er bange for, at hvis det markerer sig med en stærk holdning til et bestemt spørgsmål, der kraftigt modgås af andre, så kunne EU ende i en krise.«

»Rusland er gidsel for disse interne konflikter eller, lad os sige, for disse vanskeligheder internt i EU.«

Foto: Alexander Rahr, forfatter og politolog, gav et interview til RT under Potsdamer-begivenhederne.

Forslag om anti-russiske sanktioner i USA's Senat: Putin ubekymret; Merkel rasende

17. juni, 2017 – Den russiske præsident Vladimir Putin bedyrede i et Tv-interview i dag, efter det amerikanske Senats fremsættelse forleden dag af sanktioner imod Rusland, at Rusland ikke vil lade sig puffe ind i et dødvande mht. dets relationer med Washington. »Det er vigtigt at bemærke, at, uanset, hvad der foregår – vist, sandsynligvis; lad os se, hvad det sluttelige resultat bliver. Men uanset, hvad og hvilke beslutninger, man tager udenlands, så vil dette ikke puffe os ind i et dødvande«, understregede Putin. »Vi må sandsynligvis korrigere noget og træffe yderligere forholdsregler, være ekstra opmærksom på nogle ting, men dette (stramningen af sanktioner) vil ikke føre til et dødvande eller et sammenbrud«, advarede han. »Jeg mener, dette er skadeligt«, sagde Putin. »Men det er endnu tidligt at tale om gengældesskridt (henimod en forstærkelse af sanktioner), men lad os se, hvad resultatet bliver.«

Den tyske kansler Angela Merkel er derimod rasende over lovforslaget. Merkels talsmand, Steffen Seibert, sagde, det er »besynderligt«, at sanktioner, rettet mod at straffe Rusland, også kunne føre til straffe over europæiske selskaber. »Dette må ikke ske«, sagde han. »Vi afviser generelt sanktioner, der har virkning på udenforstående områder, altså en virkning på tredjelande.« Den tyske økonomiminister Brigitte Zypries sagde til Reuters, at Berlin ville blive nødt til at tænke på modforholdsregler, hvis lovforslaget bliver til lov. »Vi må overveje, hvad vi skal gøre imod det.«

Afsnit 257 af lovforslaget, der handler om USA's politik for ukrainsk energiforsyningssikkerhed, rammer, blandt andet, forsyningen af russisk gas til Europa, inklusive den foreslåede Nordstream 2-ledning, der efter planen skal løbe langs det Baltiske Hav fra Skt. Petersborg, Rusland, til Greifswald, Tyskland, for det meste langs samme rute som den aktuelt eksisterende Nordstream-ledning. Lovforslaget gør modstand mod Nordstream 2 til amerikanske politik pga. dens angivelige »skadelige virkning på den Europæiske Unions energiforsyningssikkerhed, udviklingen af gasmarkedet i Central- og Østeuropa og energireformer i Ukraine«. Det, som europæiske kritikere af lovforslaget virkelig falder over, er imidlertid den følgende klausul: »USA's regering bør prioritere eksporten af USA's energiresurser med det formål at skabe amerikanske jobs, hjælpe USA's allierede og partnere, og styrke USA's udenrigspolitik.«

Foto: Angela Merkel er rasende over de antirussiske lovforslag om sanktioner i USA's Senat.

Helga Zepp-LaRouche fortæller de sande kendsgerninger om Helmut Kohl

Helga Zepp-LaRouche

19. juni, 2017 – Schiller Institutets internationale formand, Helga Zepp-LaRouche, skrev følgende erklæring til *EIR Strategic Alert Service* den 18. juni, to dage efter Helmut Kohl (CDU), der var Tysklands kansler fra 1982-1998, i perioden for Tysklands genforening, afgik ved døden.

»De forskellige vurderinger af Helmut Kohl som 'faderen af tysk genforening' og 'den, der forudså et forenet Europa' lyder mere som en PR-beskrivelse af den politisk korrekte opfattelse, som Kohls samtidige bør have af denne historiske periode, der faldt sammen med hans embedsperiode. Det, der fuldstændigt udelades, er de geopolitiske operationer, der udløstes imod Kohl, især i tiden for den tyske genforening, og som stadig i dag udspilles under andre former.

Det er Kohls fortjeneste, at, med udgivelsen af hans 'Ti-punkts-plan for en konføderation af de to Tysklande' den 28. november, 1989, tog han det første, spæde skridt hen imod etableringen af tysk suverænitet, et skridt, som han ikke havde koordineret med de Allierede eller med sin koalitionspartner, daværende udenrigsminister Hans-Dietrich Genscher [FDP]. Et sandfærdigt billede må inkludere den kendsgerning, at mordet, to dage senere, på Alfred Herrhausen, daværende formand for Deutsche Bank og en nær rådgiver til Kohl, og som angiveligt udførtes af tredje generations Rote Armee Fraktion (RAF), havde til hensigt omgående at begrænse denne impuls til at opnå suverænitet.

Det, der ligeledes mangler i de mange kommentarer, er Margaret Thatchers hadefulde »Fjerde Rige Kampagne« imod Kohl, så vel som også François Mitterands trusler om krig i tilfælde af, at Kohl ikke var rede til at opgive Deutschmark som nationalvaluta som prisen, der skulle betales for genforeningen, og at acceptere begrænsningerne i Maastrichttraktatens spændetrøje og euroen, som det rapporteres af Jaques Attali i dennes biografi af Mitterand. Kohl beskrev senere det Europæiske Fællesskabs Topmøde i begyndelsen af december 1989 i Strasbourg, hvor han blev konfronteret med disse angreb, som en af hans livs mørkeste stunder. Ifølge hans egne udtalelser var det ikke, før han besøgte Dresden den 19. december, 1989, hvor befolkningen glædesstrålende råbte 'Helmut! Helmut!', at han indså, at øjeblikket var kommet for tysk genforening.

Helmut Kohl var selvfølgelig også et levende vidne til de løfter, amerikanerne gav Mikhail Gorbatsjov, og som blev rapporteret af daværende amerikanske ambassadør til Sovjetunionen, Jack Matlock, blandt andre, om, at NATO aldrig ville ekspandere frem til Ruslands grænser. For Kohl var den Kolde Krig afsluttet med opløsningen af Sovjetunionen, og det er yderst tvivlsomt, om han ville have været enig i den dæmonisering af Vladimir Putin, der har fundet sted i de senere år. Det faktum, at fr. Merkel nu anser sig selv for at være prokonsul for Barack Obamas politik for konfrontation, ville han sandsynligvis heller ikke have syntes om.«

Foto: Storbritanniens Margaret Thatcher; Tysklands Helmut Kohl; Frankrigs François Mitterand.

Storbritanniens ambassadør til Tyskland fra 1988 til 1992, Christopher Mallaby, om Kohl versus Thatcher: 'Det faldt dem ikke naturligt at nyde hinandens selskab'.

Soros støtter farvede revolutioner for at forsvare EU mod Putin og Trump

8. juni, 2017 – I en tale 1. juni for det Økonomiske Forum i Bruxelles, krævede George Soros »initiativer fra toppen og ned og fra bunden og op« for at forsvare EU mod dens fjender: »Eksternt er EU omringet af fjendtlige magter – Putins Rusland, Erdogans Tyrkiet, Sisis Egypten og det Amerika, som Trump gerne vil skabe, men ikke kan.«

»Jeg er overbevist tilhænger af momentum ... og jeg kan se et momentum, der ville forandre den Europæiske Union til det bedre. Dette ville kræve en kombination af elementer fra toppen og ned og fra bunden og op, og jeg kan se begge dele vokse frem.« Han roste dernæst initiativet fra bunden, »Europas Puls«, der fødtes i Frankfurt sidste november »og bredte sig til henved 120 byer over hele kontinentet«.

»For at forsvare åbne samfund (Open Society)«, siger Soros, »er det ikke nok at stole på regering ved lov; man må også kæmpe for det, man tror på«.

»Europas Puls« har afholdt demonstrationer i flere tyske byer, hvor de samlede et par hundrede zombier med viftende flag. Det blev stiftet af Daniel Roeder, en Frankfurt-advokat, der har gjort karriere i Freshfield advokatfirmaet, et af fire firmaer i den »magiske kreds« i London. Dernæst skabte Roeder sit eget advokatfirma ved navn Greenfort, med partnere, der også kom fra Freshfield.

Den »magiske kreds« i London er den gruppe, bestående af fire advokatfirmaer, der har den største indkomst af alle. Af disse

fire er Freshfield (fulde navn Freshfield Bruckhaus Deringer) det firma, der havde den største profit sidste år; hver af partnerne hev gennemsnitligt £1,48 mio. hjem.

Freshfields kunder inkluderer ikke alene de store banker og fonde og selskaber i City of London og andetsteds, men også regeringer. Faktisk lavede Freshfield udkastet til den tyske regerings bailout-love (statslig bankredning), såsom i tilfældet med Hypo Real Estate (over 100 mia. euro af skatteborgerpenge) og selv den lov, der etablerede den Europæiske Stabiliseringsmekanisme (ESM). I 2012 bekræftede den tyske regering, som svar på en undersøgelse i parlamentet, at »forbundsregeringen fik ekstern ekspertise fra advokatfirmaet Freshfield Bruckhaus Deringer i form af rapporter, undersøgelser eller anden rådgivning til det følgende aspekt af den såkaldte omfattende pakke til sikring af finansiel stabilitet i Eurozonen: introduktion på europæisk plan af klausuler i de generelle betingelser for statsobligationer, der muliggør en ændring af den aftalte betaling, så vel som debitorers og kreditorers rettigheder og forpligtelser (obligationsbetingelser) gennem flertalsbeslutninger«.

Så meget for det såkaldte »fra bunden og op«, pro-EU-initiativ, som Soros fremsætter!

Barack Obamas deployering til Europa i sidste måned må ses som en del af Soros' promovning af pro-EU, anti-Putin og anti-Trump farvede revolutioner. Han sagde offentligt, at han er med til at opbygge ungdomsbevægelser imod »populisme«. Han fortsatte sin turné med at mødes med den canadiske PM, Justin Trudeau.

Se også: *Soros-dossieret: Din fjende, George Soros*

Tyskland: 'Mittelstand' - ledere roser Li Keqiangs tale på Kina-Tyskland Forum

4. juni, 2017 – Kinas Bælte & Vej Initiativ (BVI) er måske ikke blot i færd med at omringe det skeptiske Tyskland med europæiske lande, der samarbejder med BVI, men er også i færd med at bane en indfaldsvej til Tyskland gennem *Mittelstand*, den berømte, tyske teknologiske motor bestående af små og mellemstore virksomheder (SMV'er).

Den kinesiske PM Li Keqiang lovede at promovere samarbejde mellem Kinas og Tysklands SMV'er, under en tale den 1. juni i Berlin, på Kina-Tyskland Forum: »At sammen skabe innovation«. Li lovede også at styrke beskyttelsen af intellektuel ejendomsret (IER) – immaterialret. »Under processen med samarbejde om innovation beskytter Kina strengt foretagenders IER og kræver ikke obligatorisk teknologioverførsel«, sagde Li.

Li sagde, at Tyskland har henved 1.300 selskaber, der er »skjulte mestre«, og at Kina har hundredetusindevis af højteknologiske SMV'er, og at »Kina er rede til at arbejde sammen med Tyskland om at etablere en regeringsmekanisme for samarbejde mellem SMV'er og promovering af netværk og grupper af innovationssamarbejde«, lyder det i en rapport fra *Xinhua*.

Xinhua rapporterede, »Tysk innovationselite priser kinesisk PM's tale«. Li opfordrede til, at de to lande optrapper deres bestræbelser for samvirke mellem deres udviklingsstrategier, nemlig, Kinas innovationsdrevne udviklingsstrategi, »Fremstillet i Kina 2025« og »Internet plus«, og så Tysklands »Industri 4.0« og High-Tech-Strategi, og også optrapper deres lancering af pilotprojekter.

Præsidenten for Tysklands Nationale Akademi for Videnskab og

Ingeniørarbejde, Dieter Spath, sagde til *Xinhua*, at de to landes producenter hidtil havde ligget i konkurrence; nu håber han, at de vil samarbejde og opgradere den industrielle kæde. Dette er Kinas plan.

Direktøren for EH Doducta, Manfred Jagiella, kaldte Lis bemærkninger om immaterialret (IER) for »imponerende« og »en hjørnesteen for bilateralt samarbejde«. Dette blev sekunderet af Stefan Magerstedt, chef for innovation ved firmaet KHS. Heiner Lang fra Bosch Rexroth AG sagde, Lis tale opmuntrede til at fortsætte med at gøre investeringer i Kina.

Wang Zi, adm. dir. for Berlinafdelingen af Kinas innovations-inkubator Techcode, blev opmuntret af den kinesiske regerings løfte om at tilskrive innovative SMV'er stor betydning. Gong Xin, direktør for internationalt salg ved Tysklands FemtoFiberTec GmbH, sagde, han mener, at samarbejdet – nu mellem store firmaer – vil udvides til græsrodsforetagender i de to lande.

Foto: Den kinesiske PM Li Keqiang og den tyske kansler Angela Merkel forlader sammen det Tysk-Kinesiske Forum, 'Innovation Gemeinsam Gestalten' i Berlin, torsdag (1. juni).

Tyskland: Fremtrædende CDU'ere angriber voldsomt Merkels klimapolitik og Parisaftalen

4. juni, 2017 – Den Berlin-baserede »Konservative Kreds«, en gruppe af interne Merkel-kritiske i den Kristelige

Demokratiske Union (CDU), er kommet offentligt ud med et krav om en kovending mht. klimapolitikken. I et seks sider langt memorandum kræver CDU-afvigerne »en afslutning på klimaforskernes moralske afpresning« og »et farvel til de særlige, tyske mål for reduktion af CO²-udledning«. Memoet bestrider »den unikke rolle, der angiveligt spilles af drivhuseffekten« og »et ensidigt, negativt syn på global opvarmning«. De »muligheder, som frembyder sig (en isfri, nordlig søvej, nye muligheder for fiskeri og udvinding af råmaterialer) gennem smeltning af polarområdernes iskappe, er sandsynligvis langt større end de mulige, negative miljøeffekter«, siger ophavsmændene til memoet.

Memoet angriber i særdeleshed det såkaldte »Mellemstatslige Panel om Klimaforandring« og kalder det et »klovneshow til verdens frelse«, der udbreder beregninger, »baseret på i stigende grad aggressive politiske mål, især reduktionen af CO²-udledning«. Målet med at begrænse den globale opvarmning til 2 grader Celsius er ikke realistisk, erklærer memoet.

Den tyske fremgangsmåde med reduktion af udledning er en »aggressiv politik«, der ikke vil føre til succes, men i stedet forårsage »massive sociale forstyrrelser« gennem de politiske og økonomiske gnidninger, der skabes, advarer memoet. Den tyske politik er ikke, som det officielt proklameres af kansler Angela Merkel og hendes regering, en model for resten af verden, men en afskrækkelse; den enorme statsstøtte (som betales af skatteborgerne) til sol- og vindenergi under Loven om Bæredygtig Energi, må opgives, og man må i stedet følge en strategi med tilpasning til den globale opvarmning.

Den Konservative Kreds inkluderer flere ledende CDU-medlemmer i Forbundsdagen, inklusive Wolfgang Bosbach, Arnold Vaatz, Veronika Bellmann, Thomas Dörflinger, Stephan Mayer, Johannes Selle og Hans-Peter Uhl. De fleste af disse personer har også været kritisk over for EU og den tyske bailout-politik, især mht. spørgsmålet om Grækenland.

Foto: Berlin: Den tyske kansler Angela Merkel kritiserede skarpt præsident Trump for dennes beslutning om at trække USA ud af Paris-klimaaf-talen og kalder aftalen om at begrænse udledning af drivhusgasser vital for at beskytte planeten. Foto fra 2016.

Kinas ambassadør til Tyskland forklarer potentiale for kinesisk-tysk samarbejde

Torsdag, 1. juni, 2017 – Aftenen før et forum for tyske erhvervsfolk i Berlin i dag, hvor også premierminister Li Keqiang og den tyske kansler, Angela Merkel, deltog, sagde Kinas ambassadør til Tyskland, Shi Mingde, til kinesiske medier, at »de to nationers varefremstillingsindustrier er særdeles komplementære. Kina er et stort vareproduktionsland, alt imens Tyskland er et stærkt ditto. En ny runde med industriel revolution tager fart og vinder momentum ... hvilket har bragt en mulighed uden fortilfælde for strategisk samarbejde«.

Shi sagde, at der er 8000 tyske selskaber, der opererer i Kina, med et totalt investeringsvolumen på mere end €60 mia. (\$67mia.), mens henved 2000 kinesiske foretagender opererer i Tyskland. Disse selskaber bliver en væsentlig styrke i promoveringen af samarbejde, sagde han. To stærke nationer, der går sammen, vil få en effekt langt ud over deres grænser, sagde Shi.

Han nævnte potentialet for byggeri i alle lande under Bælt &

Vej-initiativet. Dette refererer til det Økonomiske Silkevejsbælte og det 21. Århundredes Maritime Silkevej, der tilsigter at øge forbindelserne mellem Asien, Europa og andre områder. Han nævnte også muligheden for globale standarder for intelligent varefremstilling. Forummet under Lis besøg forventes at skabe nye, innovative måder at samarbejde på, i felter såsom smart-varefremstilling, elektriske transportmidler og innovation, der kommer fra unge mennesker.

Hubertus Troska, et medlem af Daimler AG's bestyrelse, med Kina som ansvarsområde, sagde, at trenden med forbundethed (konnektivitet), selvkørende fartøjer, 'sharing' og elektrisk mobilitet er i færd med at revolutionere bilindustrien, »måske intetsteds hurtigere end i Kina«. I et nedskrevet interview med *China Daily* sagde Troska, »På linje med Kinas økonomiske udviklingsplan vil vi møde både muligheder og udfordringer frontalt med yderligere innovationer og opgraderet varefremstilling«.

Foto: Kinas ambassadør til Tyskland, Shi Mingde, giver her interview til Xinhua på Kinas ambassade i Berlin, Tysklands hovedstad, 29. maj, 2017. Kina og Tyskland kan gå frem med opgradering af deres eksisterende samarbejde under de nye, internationale betingelser, sagde Shi i interviewet. (Xinhua/Shan Yuqi)

'Fremtiden fødes i dag: Integration og infrastruktur' til at løfte verden op

Leder fra LaRouche PAC, 30. maj, 2017 – 1.-3. juni træder Skt. Petersborg Internationale Økonomiske Forum (SPIEF) sammen,

under værtskab af den russiske præsident Vladimir Putin, der for to uger siden var æresgæst på Bælt & Vej Forum for Internationalt Samarbejde (BVF) i Beijing, og som netop i går i Paris førte strategiske forhandlinger med præsident Emmanuel Macron. I går gav TASS en forhåndsvisning af mødet i Skt. Petersborg, under titlen, »Fremtiden fødes i dag: Integration og infrastrukturprojekter i Eurasien«. Den rapporterer om den kendsgerning, at en opbygning af nationer nu er ved at komme sammen – EAEU (Eurasisk Økonomisk Union), SCO (Shanghai Samarbejdsorganisationen) og Bælt & Vej-initiativ (BVI), plus tre nationer i BRIKS – for at fremme storstilede projekter, der udføres ud fra et »globalt standpunkt«, til alles fordel. Der sættes fokus på specifikke projekter, såsom Vostochny Cosmodrome (Kosmodrom Øst), som Japan er interesseret i at deltage i; og den »Østlige Polygon« – det fjernøstlige program for forbundethed – konnektivitet – som involverer den Transsibiriske Jernbane, Baikal-Amur Hovedlinjen, regionale grænseovergange og havne.

Mødet i Skt. Petersborg er nu den optimistiske »nye norm« i Eurasien, ledet af Kina og Rusland; og billedet er ved at blive fyldt ud for andre dele af verden. I Afrika finder den storstilede åbning af Nairobi-Mombasa-jernbanen sted, hvis 480 km ses som den første strækning i den fremtidige, østafrikanske, længdegående jernbanekorridor. »At forbinde nationer og give mennesker fremgang«, lyder mottoet på den nye, kenyanske linjes lokomotiver.

Uvidende om denne kendsgerning om denne globale omgruppering for udvikling – eller værre endnu, med had til den – er de politiske kræfter, der er sat i gang imod dens succes, og som for størstedelens vedkommende kommer fra den depraverede, britiske imperieflok. Der er et grelt misforhold mellem virkeligheden og så atlanticisternes forslag. Fra Europa kommer der fortsatte angreb mod præsident Trump og mod de amerikanske vælgere, der indsatte ham i embedet, og mod Trumps modstand mod 'grønt' folkemord og NATO-geopolitik. Mandag

fortsatte kansler Angela Merkel i Berlin de bebrejdelser imod USA, som hun havde udtalt efter sidste uges G7-møde. I en tale på en konference for bæredygtig udvikling sagde hun, at hun fortsat er en »overbevist atlanticist«, og at man ikke kan stole på USA; »vi europæere må virkelig tage skæbnen i egne hænder«, især mht. klimapolitik. I dag krævede hun, at Europa er »pro-aktiv i internationale anliggender«. Den tyske udenrigsminister Sigmar Gabriel angreb Trumps »snæversynede« politikker, der har »svækket« Vesten og EU-interesser.

Her til morgen svarede Trump igen i et tweet, men sammenhængen går langt videre end til øje for øje. På spil står præsidentskabets eksistens, USA's integritet som nation, og om USA – meget snart – vil stille sig på linje med det nye paradigme, med Verdenslandbroen/Ny Silkevej. Faren og bestikkeligheden ved angrebene på Trump fremgår af en artikel i *Spiegel Online* fra 20. maj, »Tiden er inde til at komme af med Donald Trump«. Med en hysterisk tirade imod Trump (ingen moral, ingen mål, ingen strategi, ingen hjerne, osv.), gennemgår artiklen, hvordan man kan afsætte ham, med reference til det uhyggelige »Game of Thrones«. Artiklen opfordrer medierne til at »fortsætte med at sige det, som det er: Trump må fjernes fra Det Hvide Hus. Hurtigt. Han er til fare for verden«. Oversat betyder det, at man erkender, at et partnerskab mellem USA, Rusland og Kina er en dødbringende trussel mod Det britiske Imperium.

Sandheden er, at mennesker kan formås til at tænke og overvinde disse beskidte operationer, uanset, hvor uophørlige og farlige, de måtte være. Vi har meget specialarbejde at udføre. En stor udfordring er sammenbruddet og nødsituationen i New York Citys transportsystem. Knap seks uger fra i dag truer massivt kaos, når nogle af toglinjerne mellem Manhattan og Long Island og New Jersey indskrænkes pga. hastereparationer. Dette sker i sammenhæng med, at hele metropolregionens infrastrukturbase er affældig. LaRouche Manhattan Projekt går frem på basis af en overordnet plan,

sammenhæng og frem for alt et krav om national handling for en tilslutning til den globale omgruppering for en Ny Silkevej.

Diane Sare fra LaRouche PAC Politiske Komite har en artikel i det næste nummer af *EIR* (2. juni), der slutter således:

»New York City og de dermed sammenhængende områder har en høj tæthed af kapable mennesker, hvis der fandtes et forceret program for at uddanne dem. Det er de spørgsmål, som USA's befolkning omgående må overveje, og ikke, om Jared Kushner havde et møde med den russiske ambassadør (hvilket under alle omstændigheder sikkert ville have været en god idé).

LaRouches Fire Love angiver det nødvendige, forcerede programs medvirkende faktorer. Vi må nu samle en komite af eksperter, der kan udfylde detaljerne, og hermed transformere den måde, New Yorkere tænker på, mht. den aktuelle katastrofe. Husk, at, på kinesisk, er symbolet for krise og muligheder det samme.«

Foto: Kenyas præsident Uhuru Kenyatta indviede i dag, den 31. maj, officielt den 472 km lange jernbanestrækning med standardspor mellem havnebyen Mombasa ved det Indiske Ocean og Nairobi, hvor han kørte med Madaraka Expressens første, regulære afgang. (foto: www.railwaygazette.com)

POLITISK ORIENTERING 31. maj, 2017.

Trump skaber ravage i G7 –

Vil han lade USA gå med i et strategisk partnerskab med Kina og Rusland?

Se også 2. del her.

Med formand Tom Gillesberg:

Video 2. del:

»Velkommen til disse ufatteligt spændende tider, hvor verden i den grad flytter sig, og hvor centrum for den historiske proces i den grad er flyttet over til Kina. I betragtning af, at der er 1,4 mia. kinesere og den tusindårige, gamle kultur, man har dér, er det egentlig ikke så mærkeligt, fordi der er et fundament, specielt også med hele den konfucianske kultur, som midlertidigt, igennem et stykke tid, blev holdt nede pga., at udefra kommende, kolonialistiske kræfter kunne manipulere kineserne til at ødelægge sig selv, grundlæggende set – det var briterne meget gode til. Men, nu har Kina fundet sig selv, og dermed er Kina i gang med at indtage sin naturlige plads på verdensscenen. Det var, hvad vi så med dette verdenshistoriske topmøde, som fandt sted den 14.-15. maj, det såkaldte Bælt & Vej Forum, i Beijing, hvor 29 stats- og regeringschefer og 130 lande, 50 internationale organisationer med FN's generalsekretær i spidsen, og omkring 1500 delegerede, diskuterede, hvordan – hvor går vi nu hen i næste fase af dette gigantiske projekt, Kina har sat i gang, som allerede nu, i de projekter, man er blevet enige om, er 30 gange større end Marshallplanen i sin tid var det ... «

Lyd:

Den omgrupperede orientering

Leder fra LaRouche PAC, 29. maj, 2017 – Verden ser meget anderledes ud, når den anskues fra Kina, end den gør fra USA eller Europa, lød Helga Zepp-LaRouches kommentar, da hun vendte hjem fra sin deltagelse i Bælt & Vej Forum i Beijing, der fandt sted 14.-15. maj. Kina befinder sig i en udvikling, der foregår i et forbløffende tempo, og deler nu denne succesfulde model med hele planeten, gennem Bælt & Vej-initiativet. Som en opstigende kraft i hele planetens økonomiske og kulturelle udvikling har Kina et optimistisk og forhåbningsfuldt syn – og ikke den pessimisme og fortvivlelse, der har hersket i det meste af Europa og USA, siden mordet på John F. Kennedy.

Der foregår nu en global omgruppering, bemærkede Helga Zepp-LaRouche, med fornuftige regeringer, der bringer deres nationer om bord i Bælt & Vej-initiativet. Kun de dumdristige vil blive stående udenfor og 'kigge ind' sådan, som Angela Merkel nu gør med Tyskland.

Præsident Donald Trump må nu handle hurtigt for at sikre, at USA bliver en del af denne omgrupperede orientering. Han valgte klogt at sende en personlig toprådgiver, Matt Pottinger, som sin repræsentant til Bælt & Vej Forum. Nu må han forhandle Amerikas fulde deltagelse i alle aspekter af dette Nye Paradigme, inklusive investering af milliarder af dollars i genopbygningen af Amerikas totalt ødelagte infrastruktur. Trump må handle hurtigt for at skabe reel, fysisk-økonomisk forandring – det er, hvad de millioner, der stemte på ham, venter på. Han må handle hurtigt, for at genindsætte FDR's Glass/Steagall-lov fra 1933 for at skabe den nødvendige bank- og kreditramme for en sådan massiv indsats for genopbygning – dét er mandatet, han fik ved

præsidentvalget i 2016. Den idémæssige køreplan for, hvordan disse politikker skal implementeres i USA, har Lyndon LaRouche gentagent leveret – senest i sine **Fire Love (til USA's – og verdens – omgående redning)**.

Præsident Trump bør ikke tillade, at han presses eller distraheres bort fra denne hastedagsorden, af disse tendentiøse og grundløse anklager, der slynges ud mod hans regering, den ene efter den anden. Det er netop *formålet* med disse, af briterne påbudte operationer, at de skal forhindre præsident Trump i at vedtage de nationale, og internationale, politikker, som Det britiske Imperium i den grad frygter. At fordømme og afsløre disse løgne er selvfølgelig nyttigt, og endda nødvendigt. Men, denne eneste måde, hvorpå disse beskidte operationer på afgørende vis kan begraves, er at gøre præcis dét, som briterne er mest bange for; og begynde at bygge infrastrukturen og andre store projekter, *nu*.

En mere passende hyldest til John F. Kennedy i hundredeåret for hans fødsel, end netop atter at hellige vor nation disse politikker, eksisterer ikke.

Foto: Helga Zepp-LaRouche på Bælt & Vej Forum i Beijing, den 14.-15. maj, 2017.

**Helga Zepp-LaRouche interview
til tysk Tv:
»Dette er det vigtigste**

strategiske initiativ på planeten«

16. maj, 2016 – I et seks minutter langt interview (på tysk) i går til People Television, på sidelinjen af Bælt & Vej Forum i Beijing, sagde Helga Zepp-LaRouche, Schiller Instituttets præsident, at, efter hendes mening, er Bælt & Vej-strategien »det vigtigste strategiske initiativ på planeten«, og at det også ses som sådan af folk i Afrika, Asien og Latinamerika. Kun de europæiske tænketanke maler et andet billede. Hun sagde, at hun havde erfaring for, at, når som helst, hun briefer folk om Bælt & Vej-initiativet, er de chokerede og vrede over, at de intet har hørt om det i medierne; men de er også fascinerede, når de først hører om det.

Informationen om denne politik til den europæiske befolkning må forbedres således, at de får et objektive billede af Bælt & Vej-strategien, som hidtil er blevet dem forholdt, sagde Zepp-LaRouche.

Den fordel, som dette initiativ udgør for verden, forklarede hun, er, at, »for første gang i menneskehedens historie er det nu muligt at overvinde geopolitik; gennem reelt samarbejde at overvinde forsøget fra visse sider på at dominere alle de andre. I særdeleshed er den storstilede plan for Afrikas udvikling nødvendig for at fjerne rødderne til flygtningeproblemet. Dernæst vil det blive muligt at fjerne sygdomme, ekspandere ud i rummet og forsvare planeten fra f.eks. farlige asteroider, sagde hun.

Fordelene for Tyskland ligger i, at den tyske 'Mittelstand' (små og mellemstore virksomheder) besidder al den knowhow, der skal til for at gøre Bælt & Vej-initiativet en succes, og hvis den tyske regering omsider ville opgive sin modstand mod at tilslutte sig, ville joint ventures mellem Kina og Tyskland på alle lokaliteter i verden være mulige. Den tyske regering bør

følge den tidligere franske premierminister Raffarin's eksempel. Raffarin talte på topmødet for Frankrig.

»I dag er der skrevet historie«, sagde Zepp LaRouche til slut.
»Et nyt kapitel for menneskeheden er blevet åbnet.«

Det tyske interview kan ses her:
<http://tv.people.com.cn/n1/2017/0516/c177969-29278601.html>

RADIO SCHILLER 15. maj, 2017: Bælt & Vej Forum i Beijing: Med deltagelse af bl.a. USA, Danmark og Schiller Instituttets stifter, Helga Zepp-LaRouche

Med formand Tom Gillesberg

Rumfart er drivkraft for beskæftigelse

28. april, 2017 – Afdelingen for rumfart i Tysklands luftfartsindustri sektor har den største vækstrate blandt alle afdelinger; selv om den kun tegner sig for 8 % af det totale

resultat, rapporterer den om en vækstrate på 17 % i 2016, med opadgående tendens.

Hovedvægten lå på at tiltrække unge mennesker til et fremtidigt job i rumfartsindustri sektoren ved flere arrangementer i Tysk Luft- og Rumfartscenter (DLR) på dets lokaliteter i hele Tyskland under »Pigernes Dag«, som blev afholdt i går. I Berlin deltog unge kvinder i en simuleret rejse til Mars. I Bremen hørte unge kvinder et foredrag om vakuum, udførte eksperimenter med robotter og simulerede en vanskelig landing af et fartøj på Mars ved hjælp af et råt æg, båret af en ballon.

En begivenhed i Köln handlede også om robotter; ved DLR's ingeniør- og testcenter i Lampoldshausen blev unge kvinder gjort bekendt med forskning og udvikling af raketforstærkere. I Neustrelitz briefede DLR-eksperter dem om, hvad kravene er til at blive kvindelig astronaut; det daglige arbejde for astronauter på ISS blev fremstillet ved et arrangement i Oberpfaffenhofen.

Foto: Fingerfærdighed – DLR afholder "Pigernes Dag" i Göttingen.

Rumfart bliver centralt punkt i Tysklands politik

29. april, 2017 – Under et fællesarrangement den 26. april mellem det Tyske Rumfartscenter (Deutsches Zentrum für Luft- und Raumfahrt, DLR), og Baden-Württembergs delstatsparlaments komite for teknologi, blev den fremtrædende rolle af denne stats rumforskningsinstitutioner understreget. Dette understreges også af den kendsgerning, at af 11 astronauter,

som Tyskland hidtil har sendt ud i rummet, er 4 fra denne stat.

Højteknologiske produkter, der er udviklet i Baden-Württemberg, bruges i ESA's Ariane-bæreraketter og i det europæiske satellitnavigationssystem, Galileo, samt mange andre anvendelser. På DLR's centrale område for ingeniørarbejde og testning af raketforstærkere, i Lampoldshausen, har man udviklet en enestående koncentration af knowhow; og i Stuttgart forsker og udvikler 700 eksperter lasersystemer, nye materialer og konstruktionsstrukturer, robotter til ubemandede rumfartsmissioner, og deslige. Desuden har tre førende europæiske rumfartsteknologiske selskaber hjemsted i Baden-Württemberg: Tesat Spacecom, Airbus Safran Launchers og Thales Alenia Space Deutschland, som beskæftiger flere tusinde højtspecialiserede ingeniører og arbejdere.

»Videnskab og rumfart udgør en del af vore valgdistrikter«, sagde DLR's chefdirektør Gerd Gruppe til komiteens medlemmer og opmuntrede dem til at gøre rumfartsteknologi til et centralt aspekt af deres politiske aktiviteter, eftersom »tiden netop nu er inde til at anvende rumfarts-knowhow og -teknologier«.

Helga Zepp-LaRouche lancerer BüSo valgkampagne i Berlin: Hvordan Tyskland kan gå med

i det Nye Paradigme

23. april, 2017 – Helga Zepp-LaRouche holdt hovedtalen den 22. april i Tysklands hovedstad Berlin for at lancere Borgerrettighedsbevægelsen Solidaritets (BüSo) kampagne til landdagsvalget, BüSo-partiet, som hun stiftede i 1992. At bringe Tyskland ind i det Nye Silkevejsparadigme vil blive hovedtemaet i kampagnen, med Helga Zepp-LaRouche, der leder listen på 11 kandidater ind i forbundsdagsvalget den 24. september. Tysklands skæbne vil ikke blive afgjort af interne kræfter, men ved at fremlægge den eneste, tilgængelige mulighed for et strategisk skifte, som Tyskland har så hårdt brug for, sagde hun.

Nylig hjemvendt fra den strategisk vigtige konference i New York City, fremlagde Helga Zepp-LaRouche en tidslinje for, hvordan den britiske krigsfraktion midlertidigt har kapret præsident Trump, som tidligere har udtalt sin opposition til sine to forgængeres krige for regimeskifte. Denne udvikling er dybt alvorlig, understregede hun, men den kan svinge tilbage, hvor vi vil se et samarbejde mellem Trump, Putin og Xi, der omgår det britiske krigsfremstød. Tyskerne har stadig ikke overvundet en dyb, mental blokering, hvor de ikke ser det positive potentiale, der stadig findes i Trumps præsidentskab.

Zepp-LaRouche gav en udstrakt, historisk præsentation af de internationale LaRouche-netværk. Hele verdensdynamikken drejer sig om at virkeliggøre den Nye Silkevejs/kinesiske Bælt & Vej-initiativs model for win-win-samarbejde, der ikke kan standses eller fejles ind under gulvtæppet. Hun udfordrede deltagerne til at gå med i BüSo for at ændre Tysklands strategiske orientering, bort fra de britiske krige og hen mod Bælt & Vej-initiativet. »Jeg er fast overbevist om, at dette kan opnås«, sagde hun.

Der findes ikke længere nogen »værdier« i Vesten – for at opnå vores mål, må vi blive sandhedssøgere og tage imod ideerne fra

Schiller, Nikolaus von Kues og Konfutse, der alle var enige om princippet for visdom som værende sjælens forædling. Styrken fra BÜSOS ideer bliver en afgørende kraft i det tyske valg, og vi kan forvente pludselige og uforudsete skift.

Helga blev efterfulgt af en særlig gæst, Harley Schlanger, der talte om, hvordan Trump har chokeret den transatlantiske elite med sin valgsejr. Siden han blev valgt, har han talt om at forsvare arbejderne ved at gå tilbage til det Amerikanske System, genindføre Glass-Steagall, afslutte krigene for regimeskifte og komme tilbage til en videnskabsbaseret anskuelse. Det er grunden til, at briterne har angrebet ham så ondskabsfuldt, og hvorfor de lagde en fælde for ham i Syrien. Briterne kan se LaRouches skygge i disse ideer, og de er desperate for at forhindre, at de bliver til virelighed – men de er også bankerot! LaRouche har krævet, at Trump omgående møder Putin, og Helga Zepp-LaRouche har ligeledes understreget betydningen af, at Trump deltager i topmødet i Beijing. Vi må bringe LaRouches politikker ind for at forme en positiv dagsorden for Trump, og for Tyskland – Vi har brug for stærke ideer, der præsenteres med lidenskab, for at vække tyskerne af deres hi, konkluderede han.

Arrangementet indledtes med to koraler af Bach, som blev smukt fremført af vores Berlin-kvartet. Der var præsentationer fra andre kandidater på Berlin-listen, inklusive Leona Meyer Kasai, Stefan Ossenkopp, Jonathan Thron, der rapporterede om sit arbejde i Jacques Cheminades kampagne i Frankrig, og Wolfgang Lillge. En livlig diskussion fandt sted, inklusive nogle intense ordskift med Zepp-LaRouche om, hvordan vi kan bruge vores kampagne til at transformere Tyskland.

*Foto: Helga Zepp-LaRouche ses her holde hovedtalen på konferencen i New York, den 13. april:
<http://schillerinstitut.dk/si/?p=18940>*

Sats på Rex Tillersons 3-punktsplan for amerikansk-russisk aftale om Syrien, siger Tysklands general Kujat

10. april, 2017 – Den tidligere formand for NATO's militærkomite, general Harald Kujat (pensioneret fra Bundeswehr), en udtalt kritiker af krige for »regimeskifte«, sagde, at historien om kemiske våben som en retfærdiggørelse af USA's angreb mod Syrien er ildevarslende, for hvis den ikke bevises, som den nu står, må historien ikke bruges som påskud for en overtrædelse af folkeretten; dette er ikke inden for rammerne af FN. Luftangrebet blev styret af følelser, men de bør ikke udgøre grundlaget for sådanne interventioner. En uafhængig ekspertkommission må først undersøge kendsgerningerne og afgøre, hvem, der bærer skylden for det, der skete i Idlib, hævdede Kujat.

Den vrede, russiske respons på den amerikanske bombing af Syriens flybase, hvor de annullerer aftalen om dekonfliktion med USA i Syrien, øger faren for sammenstød i luften mellem amerikanere og russere i det syriske luftrum og øger herved faren for en direkte krig mellem de to supermagter.

Kujat, der var chef for den tyske generalstab (2000-2002) før sin stilling i NATO (2002-2005), har stadig et vist håb om, at dette kan undgås: Han referer til en »konstruktiv 3-punktsplan«, som han siger, den amerikanske udenrigsminister Tillerson stadig har i sin lomme til forhandlingerne med den

russiske udenrigsminister Lavrov i Moskva, den 12. april:

- 1) bekæmp ISIS;
- 2) stabiliser Syrien gennem forhandlinger med deltagelse af regeringen dér;
- 3) gennemfør en våbenstilstand og fredskonsolidering.

At satse på en plan uden en aftale mellem Rusland og USA, er en illusion, advarede Kujat.

Er Tyskland endelig ved at udvikle et konstruktivt samarbejde med Kina?

30. mrs., 2017 – Drevet af de forkerte motiver, nemlig, hvordan man opbygger økonomiske bånd med Asien som et alternativ til Trumps »protektionisme«, er den tyske udenrigsminister Sigmar Gabriel i færd med at rette nyt fokus på Kina. I den forgangne uge er en ny Asienafdeling blevet skabt i Ministeriet, og i sin tale i Hamborg den 24. marts, ved en begivenhed i Østasiatisk Sammenslutning, fremlagde udenrigsministeren nogle aspekter af afdelingen.

Men det, han fremlagde, skaber flere spørgsmål, end det giver svar: Han tegnede et temmelig pessimistisk billede af, hvor Europa står, i sammenligning med de nye vækstområder i Asien og Afrika, men han drog stadig ikke konklusioner af EU's fiaskoer, men krævede endnu mere samarbejde om EU's politik vis-à-vis Kina og Asien og hævdede, at Tyskland alene ikke ville være i stand til at spille en rolle. Han understregede, at 9 af 10 førende havne i verden i dag ligger i Asien, med

Hamborg, der kun er blandt de 10 næststørste; og det økonomiske tyngdecenter er samtidig ved at skifte over til Asien, bemærkede Gabriel især. Asien er verdens største investor i »grøn energi« samtidig med, at det også er verdens største forbruger af kul. Og alt, der gøres i Asien, måtte selvfølgelig overholde standarder for miljøbeskyttelse, insisterede han.

I Gabriels tale var der kun få, potentielt positive aspekter, men de blev ikke uddybet: han nævnte »16+1«-netværket mellem Kina og 16 central- og østeuropæiske stater (CEEC) som interessant, men ikke en trussel mod EU som sådan; han sagde dog, at, fordi den gamle verdensorden og dens institutioner ikke længere støttes i Asien, bør Tyskland støtte nye institutioner, der vokser frem dér, såsom AIIB, og han talte om store projekter, der skulle promoveres med hjælp fra Tysklands kontor for kreditgaranti til eksport, Hermes. Men Gabriel nævnte imidlertid ikke Bælt & Vej Forum i Beijing, der finder sted 14.-15. maj.

Foto: Sigmar Gabriel, Tysklands vicekansler og udenrigsminister.

Anti-Trump-intrige ønsker Tredje Verdenskrig, advarer fremtrædende tysk forfatter

29. mrs., 2017 – Wolfgang Bittner, fremtrædende forfatter af bøger og artikler i Tyskland, havde nogle barske kommentarer til NATO og anti-Trump-kampagnen i et interview med *Deutsche*

Wirtschaftsnachrichten. Han advarer om, at den igangværende NATO-oprustning i det østlige Europa ikke skal tages let, og at der altid er en fare for en direkte konfrontation med Rusland, og bekræfter, at Mikhail Gorbatsjov med god grund har advaret om, at Tredje Verdenskrigs Damoklessværd hænger over planeten.

Den farligste, mest akutte trussel kommer fra USA, advarer Bittner: »Man kan frygte, at militærindustriens hardlinerne og lobbyister i USA's Kongres faktisk satser på krig. Efter regeringsskiftet i Washington, D.C., er et skifte i relationerne med Rusland blevet antydet. Hvorvidt den nye præsident Donald Trump kan virkeliggøre sine ideer er imidlertid et stort spørgsmål. Allerede nu, få uger inde i hans embedsperiode, er det åbenlyst, at hans fjender, som han beskyldte for dårlig ledelse og korrupsion i sin indsættelsestale, er i færd med at forhindre det lovede tårbrud og fortsætter med at hælde benzin på bålet, igen og igen.«

»Der synes at eksistere en slags separat regering i USA, der består af storfinansielle interesser i forbindelse med det militær-industrielle kompleks, efterretningstjenesterne, Federal Reserve og andre institutioner i magtapparatet. De ønsker ikke fred i verden, og heller ikke et fredeligt og fremgangsrigt Europa.«

Geopolitikere som John McCain, tidligere NATO-øverstbefalende, general Philip Breedlove, Hillary Clinton og George Friedman (politolog) har altid haft denne strategi, siger Bittner, og påpeger en tale, som Friedman engang holdt, hvor han åbent erklærede, at USA gik med i to verdenskrige for at forhindre en alliance mellem Tysklands teknologi og Ruslands udstrakte råmaterialer.

Bittner angriber mainstream-medierne for deres propagandafremstød mod Rusland og siger, at mange journalister er ansat af, eller i det mindste står i nær forbindelse med, NATO-propagandanetværk, såsom Atlantic Bridge, Goldman Sachs

Foundation, American Interest, Tysk Udenrigspolitisk Sammenslutning, Atlantic Initiative og München Sikkerhedskonferencen.

Foto: Wolfgang Bittner.

Schiller Instituttet præsenterer Kinas Bælt & Vej- initiativ for tysk økonomisk selskab

28. mrs., 2017 – Repræsentant for Schiller Instituttet, Andrea Andromidas, præsenterede for nylig Kinas Nye Silkevej, Bælt & Vej-initiativet, til et økonomisk selskab i Ludwigshafen, Tyskland. På invitation fra flere mangeårige kontakter fra seniordivisionen af Arbeitsgemeinschaft Soziale Marktwirtschaft (Arbejdsgruppe for Social Markedsøkonomi) gav Andromidas sin præsentation for henvendte 70 personer. Beliggende i Ludwigshafen har de fleste af medlemmerne arbejdet for, eller samarbejdet med, BASF, et kemisk selskab i verdensklasse, der er det store industrifirma baseret i området med tvillingebyen Ludwigshafen-Mannheim, hvor Neckarfloden flyder ind i Rhinen, omkring 100 km syd for Frankfurt.

Publikum var enige om særdeles kritiske meninger imod mange af den nuværende regerings politikker, især dens grønne dagsorden og anti-kernekræftpolitik, så vel som også regeringens anti-russiske politik. Mange havde arbejdet på projekter i hele verden i løbet af deres karrierer, så de var meget åbne mht. internationalt, økonomisk samarbejde.

Invitationen fulgte efter en tidligere invitation fra samme gruppe, hvor Andrea Andromidas havde givet en præsentation, der afslørede den grønne ideologiske svindel, og som blev meget vel modtaget. Med denne tidligere præsentation in mente, fokuserede denne præsentation på den kinesiske økonomis bemærkelsesværdige succes i løbet af de forgangne 30 år, baseret på en dramatisk forandring, siden gennemførelsen af Deng Xiaopings reformer. Andromidas præsenterede dernæst, hvordan de under den første fase rekonstruerede og åbnede deres økonomi og fokuserede mest på de østlige kystområder. Herefter fulgte lanceringen af et enormt udviklingsprogram for det vestlige Kina, med samtidig udvikling af universiteter, rumprogrammer og højteknologisk infrastruktur. Dernæst fokuserede præsentationen på udviklingen af Centralasien, og sluttelig på at »gå globalt« med Xi Jinpings annoncering i 2013 af Bælt & Vej-initiativet som et princip for en ny, global relation.

Herefter fulgte en diskussion om behovet for et lignende udviklingsperspektiv i Middelhavsområdet, som den eneste løsning på problemet med migration.

Præsentationen blev varmt modtaget og førte til en meget livlig og relativ lang diskussion og debat. Spørgsmålene fokuserede på håbet om, at denne politik bliver modtaget i Tyskland og i hele Europa og Afrika. Selvfølgelig kom, som overalt, spørgsmålet om, hvor seriøse, kinesernes hensigt er, op, og om der er skjulte, geopolitiske mål. Der var ikke desto mindre nogle personer, der havde nogen erfaring med kinesisk politik, og som hævdede, at traditionen er langt ældre end kommunismen, og at partipolitik ikke er fremherskende.

Se også: *'Tyskland må springe med på det Nye Silkevejstog'*, artikel af Helga Zepp-LaRouche

Titelbillede: Kort over hovedlinjer for udviklingskorridorer ind i Middelhavsområdet og Europa. Fra EIR's 370-sider lange rapport, *'Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen'*

Tyskland må springe med på det Nye Silkevejs-tog! Af Helga Zepp-LaRouche

Det er uden for enhver tvivl en af de vigtigste, strategiske udviklinger, at både præsidenten for FN's Generalforsamling, Peter Thomson, og den nye FN-generalsekretær, Antonio Guterres, har annonceret FN's fulde samarbejde med Kinas initiativ for Den Nye Silkevej. Guterres understregede: »Xi Jinpings vision er den eneste fremtid for menneskeheden på denne planet! FN vil samarbejde med Kina om at fremme fred og udvikling i verden, og målet er at virkeliggøre et fællesskab for menneskehedens fælles fremtid.«

Det er ikke alene fuldstændig sandt, for Kinas koncept for Den Nye Silkevej har i løbet af de seneste tre et halvt år for længst udviklet sig til et unikt, strategisk initiativ, der går langt ud over oldtidens originale Silkevejs dimensioner og er blevet til en udviklingsstrategi for alle kontinenter på Jorden.

18. marts, 2017 – Mere ubehagelig kunne stemningen mellem forbundskansler Angela Merkel og den amerikanske præsident Donald Trump næppe have været under Merkels besøg i Det Hvide Hus. Ingen håndtryk for kameraerne, knap nogen øjenkontakt, og for det meste misfornøjede miner hos dem begge. Ikke alene er kemien mellem de to ikke god, men det er også åbenbart, at der i den aktuelle, transatlantiske geometri ikke kan findes nogen løsning på spændingerne. Ikke desto mindre er der en løsning i sigte, men den findes på et helt andet, højere plan: win-win-samarbejdet med Kina og Den Nye Silkevej, som både USA og Tyskland er blevet inviteret til at deltage i.

I betragtning af, at valget af Trump betød et nederlag for Hillary Clintons neoliberale, neokonservative politik, Clinton, som Trump kaldte 'Amerikas Angela Merkel', og at Merkel blev anset for at være 'Obamas nærmeste allierede', kunne man ikke forvente, at de to ville være på bølgelængde. *New York Times* havde således følgende titel på sin dækning, 'Merkel møder Trump, forsvareren versus udbryderen'. Da en korrespondent fra *Die Welt*, under en fælles pressekonference, forsøgte at provokere Trump ved at rejse spørgsmålet om anklagerne om, at britisk efterretningstjenestes GCHQ havde aflyttet ham for Obama-administrationen, vendte Trump sig mod Merkel og kommenterede humoristisk: 'så har vi i det mindste noget til fælles'. Det høstede Trump latter for, mens fr. Merkel knap kunne mønstre et smil.

Lignende uoverensstemmelser kom op til overfladen ved G20-finansministtermødet i Baden-Baden, hvor de ikke kunne blive enige om formuleringer omkring »protektionisme« og »fair trade«.

Dynamikken, skabt af Kinas diplomatiske initiativer for at forberede Bælt & Vej-forummet den 14.-15. maj i Beijing, er langt mere lovende. Flere end 20 statschefer, over 100 ministerdelegationer, flere end 150 ledere af store organisationer og 1200 delegationer, bestående af videnskabsfolk, industrichefer og økonomer, har allerede givet tilsagn om deltagelse. Rådgiver til det kinesiske statsråd Yang Jiechi, der har ansvaret for forberedelserne til og koordineringen af konferencen, mødtes i slutningen af februar med præsident Trump og så godt som alle medlemmerne af Trump-teamet i Washington. Kort efter kom Trumps invitation til præsident Xi Jinping, til et todages arbejdstopmøde, der skal finde sted den 6.-7. april i Mar a Lago, Trumps ejendom i Florida. Til forskel fra den japanske premierminister Abes besøg, som Trump tidligere har inviteret til sin ejendom, vil det under mødet med den kinesiske præsident ikke komme til at handle om golf, men derimod om et omfattende, amerikansk-

kinesisk samarbejde om økonomiske og strategiske spørgsmål.

Under en pressekonference den 10. marts med *China Daily*, på sidelinjen af den Nationale Folkekongres i Beijing, understregede Yang Jiechi, at det er en del af konferencens mål at konsolidere en »bred, international konsensus til Bælt & Vej-initiativet«. Det er, sagde han, Kinas idé, men det bliver ikke et solonummer fra Kinas side; en bedre sammenligning ville være en symfoni, der opføres af et orkester, bestående af alle deltagende lande.

Det er uden for enhver tvivl en af de vigtigste, strategiske udviklinger, at både præsidenten for FN's Generalforsamling, Peter Thomson, og den nye FN-generalsekretær, Antonio Guterres, har annonceret FN's fulde samarbejde med Kinas initiativ for Den Nye Silkevej. Guterres understregede: »Xi Jinpings vision er den eneste fremtid for menneskeheden på denne planet! FN vil samarbejde med Kina om at fremme fred og udvikling i verden, og målet er at virkeliggøre et fællesskab for menneskehedens fælles fremtid.«

Det er ikke alene fuldstændig sandt, for Kinas koncept for Den Nye Silkevej har i løbet af de seneste tre et halvt år for længst udviklet sig til et unikt, strategisk initiativ, der går langt ud over oldtidens originale Silkevejs dimensioner og er blevet til en udviklingsstrategi for alle kontinenter på Jorden.

Ingen kan bestride, at de mange hundrede projekter, der befinder sig på forskellige stadier af realisering, i forrygende tempo er i færd med at nærme sig det koncept, som vores forlag, *EIR*, allerede i 2014 foreslog i sin omfattende, 370 sider lange rapport, **»Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen«**.

Med andre ord, så bliver Kina og flere end 70 nationer nu officielt støttet af FN i at virkeliggøre den Alliancefri Bevægelses gamle drøm om en ny, retfærdig, økonomisk

verdensorden. Og det er ligeledes ubestrideligt, at ideerne og principperne nu gennemføres på internationalt plan, som Lyndon LaRouche i over 50 år har kæmpet for, som den tunesiske diplomat dr. Ahmed Kedidi for nylig fremførte i en bemærkelsesværdig [artikel i Qatar-avisen Al-Sharq](#).

Selvfølgelig står betydelige og eksistentielle trusler i vejen for denne vision om en forenet menneskehed, som hidtil kun er blevet tænkt af filosoffer som Konfucius, Sri Aurobindo, Nicolaus Cusanus eller Leibniz. Akutte eksempler ses i den ekstremt farlige konflikt omkring de nordkoreanske raketprøveaffyringer som reaktion på deployeringen af THAAD-raketforsvarssystemet i Sydkorea og de amerikansk-syd-koreanske militærmanøvrer, såvel som også den kun indledningsvist løste krise i Mellempøsten og det øvrige Sydvestasien, eller krisen i Ukraine, der nu igen tilspidnes. Og selvfølgelig vil denne krises pragmatikere og kulturpessimister med argumenter i Aristoteles' ånd som bevis herfor anføre, at målet med en fælles fremtid for menneskeheden er en uopnåelig utopi.

Men den direkte modsatte tankegang er nødvendig. Hvis vi, i menneskeheden's fremtidige, fælles interesse, med vores bevidste viljes medvirken, beslutter os for en vision om, hvor menneskeheden skal befinde sig om 10, 100 eller 1000 år, så kan man udtænke et højere fornuftsplan, på hvilket konflikterne på et lavere plan vil være ophævet. Kinas initiativ med Den Nye Silkevej, hvori alle nationer kan deltage i et win-win-samarbejde, udgår netop fra denne tilgang.

Det vil meget snart vise sig, at Trump kun kan opfylde sit løfte om at forny USA's infrastruktur, hvis lande, der har stor ekspertise inden for dette felt, som Kina, Japan eller Tyskland, deltager i det.

Lige så klart er det, at en fortsat disintegration af Europa kun kan stoppes, hvis de europæiske nationer beslutter sig til at opbygge Balkan og Sydeuropa økonomisk sammen med Kina,

inden for rammerne af Den Nye Silkevej. Konflikten omkring den Koreanske Halvø kan kun løses, hvis Nord- og Sydkorea vender tilbage til den fælles udviklingsstrategi, som den netop afsatte præsident Park, efter pres fra Obama-administrationen, havde afsluttet, hvilket kun er tænkeligt, hvis man ser de to koreanske nationer indlejret i Den Nye Silkevejs dynamik.

Og Europa ville måske igen kunne tale om et vestligt værdifællesskab, hvis det opgav det usigelige forsøg på at organisere afskyelige aftaler om opsamlingslejre, som i mellemtiden er blevet til fængsler, for flygtninge, og i stedet går med i en reel udviklingsstrategi for Sydvestasien og Afrika. Dette forudsætter imidlertid, at repræsentanterne for det arrogante, neoliberale, transatlantiske establishment kommer ned fra deres høje hest – eller i modsat fald erstattes af andre politiske kræfter.

Det kan synes urealistisk for mange af samtidens mennesker, men vi er nu kommet til det tidspunkt i universalhistorien, hvor man må benytte de bedste ideer, som menneskehedens store tænkere har frembragt. Et af de vigtigste koncepter af denne art er den tankegang, som Nicolaus Cusanus har udviklet med *coincidentia oppositorum*, modsætningernes sammenfald. Nicolaus var helt klar over – og har skrevet dette – at han hermed tænkte noget, som ingen før ham nogensinde havde tænkt. Men med denne videnskabelige metode lagde han ikke alene grunden til Den Westfalske Fred, men også til skabelsen af nye opdagelser inden for videnskaberne og den klassiske kunst.

Hvis vi i dag ønsker at løse menneskehedens problemer, må vi udgå fra netop denne Cusanus' tilgang, der er beslægtet med konfuciansk tankegang, på hvilken Xi Jinpings vision bygger. Læsning af Nicolaus Cusanus' *De Docta Ignorantia* ('Om lærd uvidenhed') og det dertil hørende forsvarsskrift kan stærkt anbefales til fordybelse af denne tilgang. [1]

[1] Se: »En dialog mellem kulturer – En hyldest til Nicolaus af Cusa«, tale af Helga Zepp-LaRouche i anledning af 600-året,

i 2001, for Cusanus' fødsel.